

PRZEGLĄD SPORTOWY

Cena
10 zł

Nr 81

Warszawa, 9 października 1947 r.

Rok III

Rozmawiamy telefonicznie z Moskwą: ÓSEMKA RADZIECKA GOTOWA

POLACZENIE telefoniczne z Moskwą otrzymujemy wieczorem niemal natychmiast.

— Chcielibyśmy rozmawiać z redaktorem Zasławskim...
— A świetnie, nareszcie się czegoś nowego dowiemy, słyszemy głos z Moskwy. Ile dni będą trwały walki, gdzie odbędzie się ostatecznie turniej? Którzy bokserzy przybywają do was z Jugosławii i Czechowacji?...

Z tych pierwszych słów orientujemy się natychmiast, iż Moskwa nie została widocznie przez nasze czynniki sportowe powiadomiona o odwołaniu Turnieju Słowiańskiego i że bokserzy radzieccy szykują swe siły na te ciężkie zawody.

Witamy w Warszawie

P O raz pierwszy gościmy na naszej siemni bokserów Związku Radzieckiego, choć nie po raz pierwszy krzyżujemy z nimi rękawice. Rok temu mogliśmy ocenić ich nieprzeciętną umiejętność i walory na Turnieju Słowiańskim w Pradze, gdzie pięściarze Związku Radzieckiego zajęli wówczas bezapelacyjnie pierwsze miejsca, demonstrując według opinii specjalistów boksu najwyższą klasę.

Ta dyscyplina sportu, obok piłki nożnej, osiągnęła w ZSRR bodajże najwyższy poziom, poziom s pewnością ekstraklasy europejskiej. Takich zawodników gościć będziemy od soboty w naszej stolicy i z takim przeciwnikiem mierząc swe siły i umiejętności w nadchodzącą niedzielę 12 bm. na ringu stadionu W.P. w Warszawie nusi chłopcy.

Czeka ich wysiłek niełatwy, pięściarze boudem ZSRR są z pewnością silniejszym zespołem, niż te wszystkie, z którymi do tej pory, po wojnie, nasza reprezentacyjna ósemka miała możliwość stanąć do walki na ringu. Wierzymy, że i tym razem chłopcy nasi potrafią zdobyć się na maksimum wysiłku i ambicji, że wznieśli się na szczyty swych możliwości. Nie potrzebujemy przypominać im o zasadach fair play, tak jak mamy pewność, że te właśnie zasady są głęboko zakorzenione u pięściarzy radzieckich.

Nie jesteśmy w boksie nowicjuszami, mimo, iż dziś jeszcze nie osiągamy najwyższych wzniołości, takich np. jakie u bokserów polskim notowały lata 1936 — 1939. Jesteśmy dziś w boksie „na dorobku”, pracując w trudnych cięgach u warunkach już coraz skłótniej i podnosząc poziom i zasięg boksu intensywnie. Jesteśmy szczególnie zadowoleni, iż przeciwnikiem naszym na tym „dorobku” będzie właśnie jedna z najsilniejszych, jeśli nie najsilniejsza w Europie reprezentacja ZSRR.

Jakąś to ucztą będzie oglądanie tych, wybranych z pośród 40.000 pięściarzy Rosji, znakomitych zawodników, odznaczających się uspaniałymi walorami, jakie prawdziwy sportowiec powinien w sobie jednożyć. Sądźmy, że w wielu wypadkach pięściarze radzieccy stanowią mogą wzór, który postaramy się skopiować.

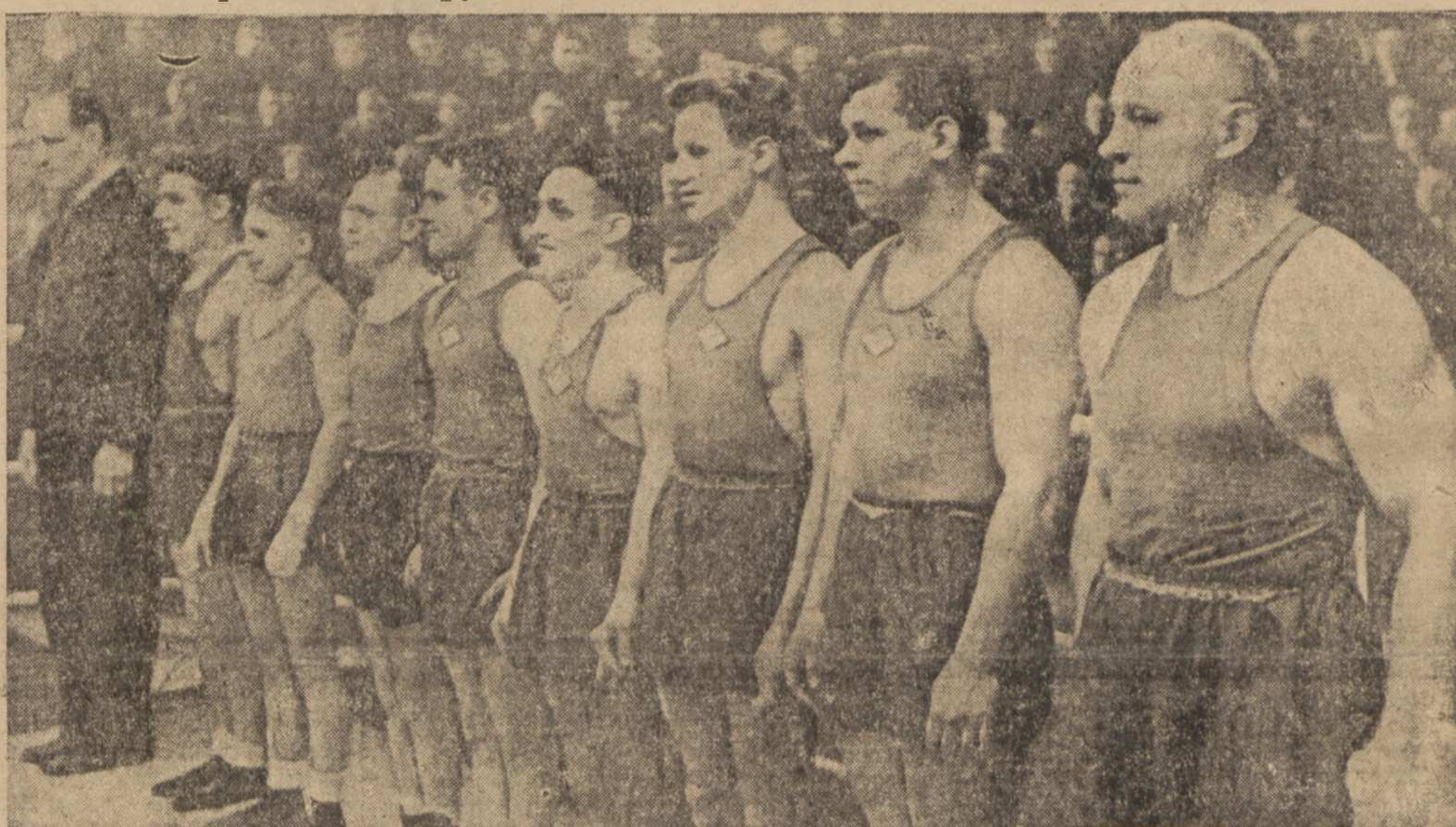
Przybywających na naszą ziemię i do naszej stolicy sportowców — pięściarzy radzieckich witamy szczerze i serdecznie. Jesteśmy im wdzięczni, iż tu w Warszawie będziemy mogli zobaczyć najwyższy kunszt sztuki pięściarskiej pielęgnowanej i doskonalonej wśród tysięcy zastępców sportowców ZSRR z takim zapalem i takim nakładem rzetelnej pracy. Walory te z pewnością potrafimy ocenić.

Naszym chłopcom życzymy w tym trudnym boju pełnego powodzenia.

Takie same życzenia składamy naszym gościom, sportowcom najprzedniejszej marki, reprezentujących sojusznicy bratni kraj.

Na ringu w niedzielę niech zwyciężają...

Reprezentacyjna ósemka bokserów moskiewskich

Boks osiągnął w ZSRR nadzwyczajną popularność. W sekcjach klubowych znajduje się według pobieżnych obliczeń około 40.000 bokserów. Tegoroczne zawody o mistrzostwo okręgów zgromadziły ponad 120.000 widzów. Na zdjęciu reprezentacyjna ósemka Moskwy z mistrzem wszechwagowym wagi ciężkiej M. Koroliewem na czele

ZSRR — POLSKA

przypuszczalnie
zestawienie par:

Segalowicz — Grzywocz.
Abdiejew — Bazaruk.
Awtinow — Antkiewicz.
Masłow — Rademacher.
Grejner — Chychla.
Ogurienkow — Kolczyński.
Stepanow — Szymura.
Koroliew — Niewadził.
Początek spotkania godz. 12-14
Stadion W. P.

(Ciąg dalszy na str. 2-cj)

Ogniowa próba Jugosławii przed spotkaniem z Polską

(TELEFON „PRZEGLĄDU SPORTOWEGO” Z BELGRADU)

Postępujemy rażno naprzód. Nie tak dawno jeszcze po wiadomości z Belgradu musieliśmy sięgać okólną drogą. Dziś wystarczy nakręcić między miastową, podać miasto, numer i...

„Halo, tu Beograd, kto mówi?”

— Warszawa. Dajcie kogoś ze sportu!

— Ze sportu? Prosimy!

Za chwilę próbujemy porozumieć

się w trzech językach. Sprawa kuleje. Okazuje się, że nasz rozmówca nie wszystko rozumie, a ponieważ zaryły nam się w pamięci słowa serbsko-chorwackie...

— Halo, proszę pana, proszę może mówić po polsku — wtrąca się nagle jakiś miły głos.

Może? Dlaczego „może”? Nie tylko będziemy mówić językiem polskim, ale cieszymy się, że rozumieją go po przeciwnej stronie. Naturalnie jest to zasługa naszej słynnej Akademii Wychowania Fizycznego, która przed wojną wśród wychowanków miała wielu Jugosłowian. Należy do nich również nasz miły informator, którego nazwisko, o ile stenografka nie przeszyła się, brzmi: Nitović!

Jeśli nawet nie całkiem tak, to sprostuje je nam ppłk. Górny, który, jak nam oświadcza nasz rozmówca, mieszkał z nim w swoim czasie na Bielanach.

(Dalszy ciąg na str. 2-cj)

Sukcesy kolarzy polskich we Francji

P OLSKI kolarz z Francji, Edward Kłabiński brał ostatnio udział w międzynarodowym szosowym wyścigu „Grand Prix d'Esperanza” na dystansie 164 km 160 m. Trasa obejmowała 24 okrążenia po 6840 m. Startowało 70 zawodników. Na 9-y okrążeniu Kłabiński wraz z trzema innymi kolarzami próbował ucieczki, ale na 20-y okrążeniu grupa ta została doścignięta przez kilkunastu innych. Ostatecznie wyścig wygrał francuz Diot, drugie miejsce przypadło Lambrechtowi, trzecie Laucowski. Kłabiński zajął czwarte zaszczytne miejsce.

W YSCIG szosowy kolarski 120 km w Hautmont zakończył się zwycięstwem polskiego kolarza Marcelaka, który pokrył dystans w czasie 3:18:04.

W NOEUX les Mines odbył się szosowy wyścig kolarski na dystansie 105 km. Pierwsze miejsce zajął Polak Witek w czasie 3 godz. 0 min.

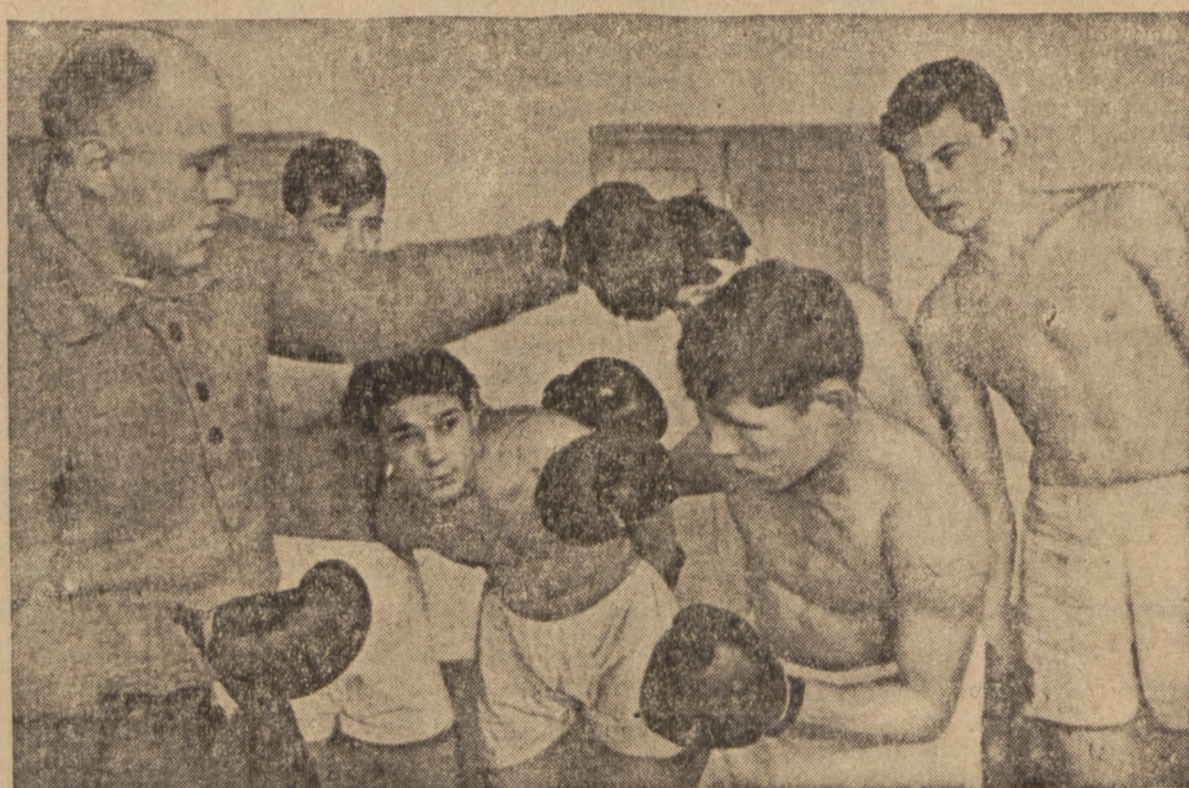
W FULHAM odbyły się zawody pływackie, w których startował młody polski zawodnik Tomasz Mierzewski. Zajął on pierwsze miejsce na 100 jardów stylem dowolnym osiągając czas 1:04,4.

7-om punktów przedprzedaży biletów na mecz z ZSRR

Przedprzedaż biletów na mecz ZSRR — Polska rozpoczyna się w czwartek w Warszawie. Bilety będzie można nabyć aż w siedmiu punktach miasta. A więc: „Sport” Marszałkowska 73, Warszawa Sp. Sportowa, Al. Sikorskiego 33, Składowa Sportowa — Grabowski, Marszałkowska 92, Spółdzielnia Sprzętu Sportowego, Marszałkowska 117, Gebethner i Wolff — Praga, Targowa 48, Sklep Jubilerski Kranc i Kubert, Praga — Targowa 28. Nadto w księgarni na rogu Królewskiej i Krakowskiego Przedmieścia.

W związku z meczem w WOZB (Puławka 2, tel. 88-614) ogłoszono ostre przygotowanie. Sekretariat dyżuruje cały dzień od godz. 10-ej rano.

Mistrz szkoli swych następców

Najlepszy bokser Słowiański w wadze ciężkiej Koroliew jest równocześnie doskonałym trenerem, który z zapalem oddaje się pracy szkoleniowej. Na zdjęciu Koroliew uczy młodych adeptów boksu trudnych arkanów tego sportu.

Nowe nazwiska w 8-ce ZSRR

Czterech nieznanych „muskietierów” przybywa z Moskwy

(Dokończenie ze str. 1-cj)

Z literowaniem nazwisk nie ma kłopotu. Red. Zasławski orientuje się do brzo w nazwiskach polskich. Jedynie brzmienia nazwisk Chychły i Antkiewicza sprawiają pewne trudności. Najwidoczniej popularność tych zawodników jeszcze nie dotarła do Moskwy.

TERAZ, gdy już mniej więcej orientujemy się w zestawieniu ósemki radzieckiej, możemy spróbować ocenić jej siły i zastanowić się nad naszymi szansami.

Przed wszystkim trzeba podkreślić, iż reprezentacja ZSRR różni się od tej, która zajęła pierwsze miejsce w Turnieju Słowiańskim w Pradze. Ósemka ZSRR walczyła wówczas w składzie: Segalowicz, Aldiejew, Kniatiew, Grejner, Szczerbakow, Kariste, Caudinow, Koroljew. A zatem w nowej ósemce ZSRR pozostaje tylko czterech zawodników znanych nam z Pragi i jeszcze s tu zmianą, iż Grejner awansował a lekkiej do półśredniej. Jak nam się wydaje, skład radziecki zostaje nieco odnowiony.

Segalowicz jest nam znany — to zawodnik o dużej rutynie i bardzo dobrych warunkach fizycznych s uwagi na szeroki zasięg ramion. Ciosy tego boksera wnoszą na ring srodek nokutu. Segalowicz wygrał w Pradze re Stasiakiem, przyczem łodzianin od czasu do czasu potrafił nawiązać równocześnie walkę. Pracowa fizyczna była jednak wyraźna po stronie Rosjanina. Segalowicz zremisował s Zacharą, a wygrał s Jugosłowiańskim Gjułą.

Segalowicz pochodzi z Charkowa, jest on oficerem armii i studentem szkoły wojskowej w Moskwie.

Kogut Iwan Abdiejew przegrał a Grzywozem, wygrał natomiast s Czechem Strbą i Jugosłowiańskim Pawłowiczem. Abdiejew uległ w tym roku na mistrzostwach Moskwy s 18-letnim Mednowem. Mimo to widocznie uważany jest za pewniejszego, dzięki rutynie, iż został wystawiony do składu.

O piórkowca Awtimow nie mamy bliższych wiadomości, jak również o lekkim Masłow.

NAJLEPSZY BOKSER ZSRR

Amol Grejner, pochodzi z Charkowa, jest oficerem Czerwonej Armii. Bokser ten uważany jest w ZSRR za jednego z lepszych techników. Jego specjalnością są seryjne uderzenia. W ZSRR Grejner ma wielu konkurentów,

jak Aristagow, Wiktor Puszkina, Mikołaj Iwanow, Muszaw, z którymi jednak Grejner wychodzi jak dotąd zwycięsko. Grejner w Pradze znokautował Koziołkę, pokonał Kraliczka i Jugosłowiańską. Został on jednogłośnie uznany za najlepszego zawodnika ósemki radzieckiej.

W średniej Ogurienkow jest również uważany w ZSRR jako jeden z najlepszych techników. Już od pewnego czasu mówiono o nim, że jest największym konkurentem dotychczasowego reprezentanta — Kariste.

KOROLIEW PIERWSZY W EUROPIE

W półciężkiej Gienadi Stepanow z Moskwy, jak się zdaje, należy do nowej generacji pięściarskiej. Bliższych danych o nim nie posiadamy.

30-letni Koroliew utrzymuje się od szeregu lat na tronie pięściarskim ZSRR i jest uważany za mistrza wszechów. Istotnie zawodnik ten w pełni zasługuje na ten tytuł. Nietety w Pradze nie znalazł on równorzędnych przeciwników, tak, że właściwie nie oglądałmy go w czasie poważnej akcji. Rosjanin hawł się ze swymi przeciwnikami, nie wysilając się zrytino. Jest to zawodnik, rozporządzający b. silnymi ciosami. Jeśli na chwilę przeniesiemy się w pominięciu do Dublinu, gdzie w mistrzostwach Europy poziom w wazach ciężkich był niski, to śmiało można zaryzykować twierdzenie, że Koroliew jest pierwszym w Europie.

NASZE SZANSE?

Czy mamy więc szansę w walce s tak potężnym przeciwnikiem? Be trzeba dodać, że bokserzy radziecy niewątpliwie przyszkolani są świetnie kondycyjnie, gdyż przeszli na start w Turnieju Słowiańskim. Obawiamy się więc przede wszystkim i to już tradycyjnie, iż nasz zawodnik najłatwiej będzie prezentować się w trzech rundach.

W muzej Grzywoz jest w b. dobrej formie. Jest on młodszy od Segalowicza, nieco wszechstronniejszym technikiem. Rosjanin natomiast ma silniejszą umięśnienie i dłuższe ręce. Walka powinna być równorzędna i teoretycznie Grzywoz ma prawo do remisu, a nawet zwycięstwo leży w jego możliwościach.

W kugiecie Bazarnik spotka się z Awdiejewem. Ślęzak w tej walce może być również niebezpieczny. Bazarnik potrafi s cios zapłacić ciosem, a jego uderzenia w korpus nie są bynajmniej przyjemne dla przeciwnika.

Antkiewicz jest naszym silnym punktem. Nie znamy Awtinowa — więc trudno bawić się w prognozy. W każdym razie w tej wadze wolno nam marzyć o punktach. W lekkiej Rademachera zaliczamy do pięściarzy o klasie międzynarodowej — jest to technik, a zarazem punter, mający szanse na zwycięstwo. Masłow jest nam nie znany i trudno coś konkretnego na temat walki przewidywać.

Grejner jest niewątpliwie lepszy od Chychły i tu raczej przewidujemy zwycięstwo Ogura.

O walce Ogurienkowa s Koczynskim również trudno coś powiedzieć, nie znając stylu walki Rosjanina. W Koczynskiego przyzwyczajamy się wierzyć już tradycyjnie, jakkolwiek nie

jest żadną tajemnicą, że Warszawianin jest w tej chwili w dość słabej formie. Z drugiej znów strony wiemy, że przyzwyczajony jest do meczu bardzo starannie.

Stepanow jest dla nas „nowym człowiekiem” — również trudno bawić się tu w prognozy co do jego walki z Szymurą.

W ciężkiej nie mamy żadnych zmian, nawet w tym wypadku gdyby Kraliew zechciał walczyć kolejno z Niewadziem, Klimeckim i Białkowskim...

Naogół sytuacja wydaje się nam daleka od rozpaczliwej. Powinniśmy walczyć jak równi s równymi i o tym musimy pamiętać nasi bokserzy, którzy nie mogą poddać się psychicznie niższości.

Kazimierz Gryźewski

55 mecz międzypaństwowy

6-ty rozegrany po wojnie

Ósemka polska walczy z reprezentacją ZSRR

BOKS nasz stał się na parę dni do poważnej próby. Będzie nią międzypaństwowe spotkanie z reprezentacją ósemką ZSRR, ósemką niewątpliwie jedną z najlepszych w Europie, twardą, żywiołową, o olbrzymiej dynamice. W historii naszego pięściarstwa skrzyżujemy rękawice z ZSRR w spotkaniu międzypaństwowym po raz pierwszy, choć znamy już pięściarzy radzieckich s Wszechsłowiańskiego Turnieju Bokserkiego w Pradze, w którym uczestniczyli również i nasi bokserzy.

Szwedzi zapraszają bokserów Wybrzeża

GDYNIA, 8.10. (tel. wł.). W dniu wczorajszym nadszedł do Gdańska list od Szwedzkiego Związku Bokserkiego, podpisany przez prezesa Ericsona, zapraszający reprezentację tego miasta na trzy spotkania w Szwecji w dniach 24, 26 i 28 października.

W rachubę wchodzi walka w Sztokholmie oraz dwu innych miastach. Gdańsk wystawia na to tournée następujący skład od muszej: Sowiński, Kładziak, Antkiewicz, Iwański (o ile stru nie 1,5 kg nadwagi; w przeciwnym razie pojedzie Skierka), Chychła, Szymankiewicz, Mechliński i Białkowski.

NIEDZIELNE spotkanie z ZSRR będzie kolejnym naszym 55-TYM

spotkaniem międzypaństwowym, rozegranym w dzień naszego pięściarstwa, a

6-TYM rozegranym przez naszą reprezentację ósemkę po wojnie, nie wliczając w to udziału polskich bokserów w praskim Turnieju Słowiańskim i mistrzostwach Europy.

OGÓLNY bilans wszystkich dotychczas rozegranych 54 spotkań jest dla nas dodatni, brzmi bowiem 499:365 pkt. Dodano brzmienie nasze konto s 5 spotkań powojennych, które notuje 47:33 pkt. na naszą korzyść.

DOTYCHCZASOWY dorobek powojenny wygląda następująco:

Polska — Czechosłowacja 16.XII.1945 r. w Poznaniu 10:6.

Barw Polski bronili: Czarnecki, Rogalski, w kugiecie walki nie było, Komuda, Grądkowski, I średnia — Pisarski, II średnia — Sobczak, Szymura, Klimecki. Zwyciężyli: Czarnecki, Grądkowski, Pisarski i Szymura, zremisowali: Rogalski i Sobczak.

Polska — Czechosłowacja 20.I.1946 w Pradze 7:9.

Barwy polskie reprezentowali: Czarnecki, Jóźwiak, Czortek, I lekka Koziołek, II lekka Kowalski, Grądkowski, Pisarski, Szymura. Punkty zdobyli: Koziołek, Grądkowski i Szymura — Kowalski zremisował.

Polska — Szwecja 15.XII.1946 w Sztokholmie 8:8.

Skład: Grzywoz, Janowczyk, Antkiewicz, Sowiński, Olejnik, Koczynski, Szymura, Lick. Punkty zdobyli: Grzywoz, Sowiński, Olejnik i Koczynski.

Polska — Czechosłowacja 2.II.1947 w Warszawie 12:4.

Bazarnik, Grzywoz, Leczkowski, Sowiński, Olejnik, Koczynski, Szymura, Klimecki. Oddaliśmy punkty w wazach kugiecie i lekkiej.

Polska — Szwecja 28.III.1947 w Łodzi 10:6.

Bazarnik, Grzywoz, Woźniakiewicz, Sowiński, Olejnik, Koczynski, Szymura, Klimecki. Punkty: Bazarnik, Woźniakiewicz, Koczynski, Szymura, Klimecki.

BARW naszych, w dotychczas rozegranych 54 spotkaniach międzypaństwowych, bronili 99 pięściarzy. Rezydentami - reprezentantami są: Czortek, który notuje 20 stoczonych walk (16 wygr., 2 przegr., 2 remisowe) i Piłat również 20 walk (9 wygr., 8 przegr., 3 remisowe), trzecią pozycję zajmuje Szymura 18 walk (14 wygr., 3 przegr., 1 remis), a czwartej pozycji s 16-toma wal-

Dramatyczne napięcie w rozgrywkach o mistrzostwo piłkarskie ZSRR

MOSKWA, 8.9. (tel. wł.). Rozgrywki o mistrzostwo ZSRR weszły w stadium krytyczne. Nigdy jeszcze mistrzostwa nie wykazywały tak dramatycznego powikłania, jak obecnie. Sytuacja jest następująca:

Dynamo moskiewskie ukończyło serię gier, uzyskując ostatecznie 40 punktów.

Najgroźniejszy rywal CDKA znajduje się jeszcze w ogniu. W niedzielę piłkarze Centralnego Domu Czerwonej Armii uzyskali po ciężkiej walce wynik remisowy 2:2 w Tyflisie s tamtejszym Dynamo. Posiadają oni dzięki temu 38 punktów i... mają jeszcze przed sobą mecz z Traktorem leningradzkim.

Jeśli CDKA straci choćby jeden punkt, sprawa jest rozstrzygnięta i mistrzem zostaje Dynamo. Jeśli jednak

wojskowi wygra, decyduje stosunek bramek. A stosunek ten jest w tej chwili tego rodzaju, że... wszystko zależy od ostatniego meczu!

Można sobie wyobrazić, że jak wielkim napięciem oczekuje się ostatniego spotkania, które rozwiąże problem: Dynamo czy CDKA.

Tournee piłkarzy ZSRR jeszcze nie ustalone

MOSKWA, 8.9. (tel. wł.). W tut. kołach sportowych nie wiadzą jeszcze, kiedy i jakie drużyny piłkarskie wyjadą w bież. sezonie na tournée do Czechosłowacji i Szwecji.

★

SZTOKHOLM, 8.10. (tel. wł.). Szwedzki Związek Piłkarski nie otrzymał wprawdzie jeszcze informacji s Moskwy na temat ewent. przyjazdu piłkarzy radzieckich do Sztokholmu, niemniej jednak dzisiaj już zarezerwowano w hotelu pokoje na dzień 19 bm. (W Szwecji musi się pokoje rezerwować wcześniej wobec olbrzymiego zapotrzebowania. Przyp. Red.).

Milicjanci Czescy na ringu w Gdyni

GDYNIA, 8.10. (Tel. wł.). W czwartek odbędzie się w Gdyni dwie poważne imprezy. O godz. 15-jej reprezentacja lekkoatletyczna Policji CSR amierzą się s Repr. GOZLA. W ramach tego meczu dojdzie do powtórzonego pojedynku między Zatokiem i Kielasem w biegu na 5000 m.

Wczorajem bokserzy czescy spotkali się z reprezentacją Milicji gdańskiej. Walczyć będą następujące pary. (Czeń na pierwszym miejscu): kogucia Mastik — Sowiński, piórkowa Plzak — Golyński, lekka Petrina — Skierka, półśrednia Koubas — Iwański, średnia Taluzak — Szymankiewicz, półciężka Elia — Mechliński, ciężka Sedivy — Lick.

Szymankiewicz i Olejnik w rezerwie

Szymankiewicz i Olejnik zostali wzwani przez kapitana PZB. do Warszawy na mecz s ZSRR w charakterze rezerwowym.

Bratislava - Szczecin 10:6

Torma znów nokautuje

SZCZECIN, 8.10. (Tel. wł.). Pierwszy międzynarodowy mecz pięściarski w Szczecinie między reprezentacją Bratislavy a reprezentacją Szczecina przyniósł zwycięstwo gościom 10:6.

W muzej Niemczyk (Sz.) zdobył punkty w o. wakutek kontuzji Zachary (Br), w kugiecie Wierzbowski (S) odniósł ładne zwycięstwo nad Muslajem (B), w piórkowej Możliński (S) przegrał zdecydowanie na pkt. s doskonałym Ludakiem.

W lekkiej spotkań nie było, odbyły się natomiast dwie walki w półśredniej.

Skład Jugosławii po meczu z Bułgarami

(Dokończenie ze str. 1-cj)

O składzie reprezentacji piłkarskiej przeciw Polsce nie ma jeszcze mowy z tej prostej przyczyny, że właśnie dzisiaj (t. zn.) w drodze wyjeżdża 20-tych chłopów - futbolistów na schwał do Zagrzebia.

— Dlaczego do Zagrzebia?

— W niedzielę będzie tam mecz z Bułgarami. Mecz ważny i ciężki, chodzi o punkty w turnieju bałkańskim, w którym w tej chwili przewodzi Węgrzy.

— Kierownictwo piłkarstwa jugosłowiańskiego nie jest jeszcze zdecydowane. Wybór reprezentacji przeciw Bułgarom nastąpi bezpośrednio przed meczem (12 bm.), a dopiero później na podstawie doświadczeń s boiska

zagrzebskiego nastąpi wybór armii piłkarskiej, której powierzone zostanie zadanie stoczenia walki z armadą polską, dnia 20 bm. w Belgradzie.

Jesteśmy w przyjemniejszej sytuacji, niż nasz przyjaciel jugosłowiański, możemy mu już dzisiaj podać pełny skład reprezentacji Polski niemal ze wszystkimi rezerwowymi. Poza tym informujemy o ostatnim meczu w Sztokholmie, przy czym okazuje się, że nasi najbliżsi przeciwnicy, nie bardzo nawet wiedzą co, gdzie i jak dzieje się z polskim futbol.

W każdym razie liczą na ciekawą walkę, i jak wnioskujemy z półśłówkę na zwycięstwo.

Blizsze szczegóły podawać będziemy w miarę zbliżania się terminu i ustalenia konkretnych danych.

Rezerwuar pięści polskich przed próbą z bokserami radzieckimi

W PRZEDEDNIU meczu z bokserami radzieckimi będzie aktualnie sorientowanie się jakim materiałem rozporządzał kapitan zwiżkowy K. Derda przy ustalaniu reprezentacji narodowej. Dlatego usiłujemy przeprowadzić pierwszą próbę klasyfikacji. Na początek sezonu postaramy się zbudować pewien szkielet, z którego dopiero w miarę rozwijania się sezonu rozrośnie się już więcej miodrodajna klasyfikacja 10-ciu najlepszych.

W tej chwili nawet pięścioszebelowa ocena bokserów następcza wiele trudności s braku materiału porównawczego. Bo chociażby przyjrzyjmy się kategorii lekkiej. W tej wadze jedynie Rademacher zasługuje na klasyfikację. A co dalej?... Nazwiska przez nas przytoczone mogą już za miesiąc zniknąć s listy.

W muzej stawiamy Malaka na drugim miejscu — już chociażby za sukcesem w walce s Czechem Maslawem. Przybytniewski, zdaniem Sztama, ma wszelkie dane, aby znaleźć się w czo-

łowie. Borowicz jest w tej chwili piąty po sukcesie jaki odniósł nad mistrzem Polski Cumowski. A w ogóle w muzej należy spodziewać się wielu niespodzianek ze strony młodej generacji, która zbliża się szybko do czołówek.

W kugiecie za Bazarnikiem stawiamy Szymankiewicza, który odniósł b. duży sukces, bijąc Zacharę, Krużę, Sieradzan i Szadkowski — to stawka mniej więcej wyrównana.

W lekkiej Czortek jest bezwzględnie najlepszy po Antkiewiczu. Lokata Marcinowskiego zdaje się również nie ulegać wątpliwości. O dalsze miejsca roszą się wkrótce walki.

Jak już wspomnieliśmy s lekką jest największy kłopot. Najchętniej klasyfikowalibyśmy jedynie Rademachera, czekając na wyjaśnienie sytuacji. Przypuszczamy, że miejsce drugie Skierki jest w tej chwili bezsporne, natomiast następne lokaty budzą duże zastrzeżenia i pewnie nie wytrzymają próby ogniowej w dalszych walkach.

Zjednoczeni - Brda 15:1

Wyniki techniczne
W muzej: Czajkowski zdobył punkty w o. powodo 300 gram nadwagi Lisa. Krużę w kugiecie, wygrał z Numychem. Oczekiwane s zainteresowaniem spotkanie w wadze piórkowej pomiędzy Leczkowskim a Piotrowskim, nie zawiadło zabranej publiczności. Lepszy technicznie reprezentant, zainkasował kilka soczystych ciosów młodego, pełnego temperamentu zawodnika Brdy. — walka prowadzona przez wszystkie starcia bardzo energicznie. Jedyny punkt dla swych barw zdobył Piotrowski gdy walka zakończyła się remisem.

Wandziejewicz w lekkiej i znokautował w trzecim starciu po równorzędnej walce Ciesielskiego. Wikliński w półśred-

nij, po którym najwięcej widać powrót do dawnej formy, napotkawszy twardego przeciwnika w Klimku, mimo dużej przewagi i kilku soczystych serii, mecz zakończył się na punkty.

Walek Rychtera s Grabowskim, przerywa zupełnie słusznie sędzie ringowy p. Lawicki w drugim starciu. W półciężkiej sytuacja prawie jeszcze gorzej, gdyż walczący s Polakiem Jablonka stała się kłódką i nie pozwalała na rozwinięcie jakiegokolwiek akcji. Przypadkowy cios rozczławił Polaka, na skutek poważnego urazu wleciała sędzia przerywa walkę, a zwycięstwo uzyskuje Polak na punkty. W wadze ciężkiej walka kończy się szybko, silny cios Chyły posyła w krótkim czasie Radkego już w pierwszej minucie.

musza:	kogucia:	piórkowa:	lekka:	półśrednia:	średnia:	półciężka:	ciężka:
Grzywoz (Śl.)	Bazarnik (Śl.)	Antkiewicz (Wyb.)	Rademacher (Śl.)	Chychła (Wyb.)	Koczynski (W-wa)	Szymura (Pozn.)	Niewadził (Ł)
Malak (Pozn.)	Szymański (Pozn.)	Czortek (W-wa)	Skierka (Wyb.)	Olejnik (Ł)	Szymankiewicz (Wyb.)	Nowara (Śl.)	Białkowski (Pozn.)
Przybytniewski (W-wa)	Krużę (Pom.)	Marcinkowski (Ł)	Komuda (W-wa)	Adamski (Pozn.)	Trzęsowski (Ł)	Archecki (W-wa)	Klimecki (Pozn.)
Patora (W-wa)	Sieradzan (W-wa)	Sobkowiak (W-wa)	Tomczyński (W-wa)	Błażejowski (W-wa)	Wilczek (Szcz.)	Mechliński (Wyb.)	Kotkowski (W-wa)
Borowicz (Pom.)	Szadkowski (W-wa)	Panke (W-wa)	Zurawski (W-wa)	Wasiał (W-wa)	Ambroż (Szcz.)	Szczypiński (Wyb.)	Jaskuła (Ł)

Stefan Sieniarski

W cztery oczy z Emilem Zatopkiem

Fenomenalny biegacz opowiada o swych rywalach i sposobach treningu

ZATOPEK rozpoczyna finisz. Operator Polakiej Kroniki Filmowej zajmuje miejsce w samochodzie, a szofer wypuściwszy na czeskiego fenomenalnego biegacza, włączył trzeci bieg. Wówczas to nasunęła się myśl, że z nąs z Zatopkiem rywalizować mogą tylko motory...

— Ten człowiek musi mieć serce i płuca ze stali, a nogi Bóg raczy wiedzieć z czego — mówiono.

Kto zdobył 3 kółka olimpijskie!

Trzy kółka olimpijskie uzyskał następujący lekkoatleta, który osiągnął odpowiednie minima:

100 m — Kizka (Kt.) 10,7 — Jaraczewski (L) i Lipski (Siedlce) po 10,8;

200 m Jaraczewski 22,1 — Rutkowski (P) 22,4;

5000 m — Kielas (Gd) 15:29,2; ułd — Adamczyk (Wr) 7,02;

Tyczka — Morończyk (Kr) 3:52,4;

Kula — Łomowski (Gd) 14,93 — Praski (Śl) 14,59 — Prywer (L) 14,43 — Gierutto (W) 14,28.

Dysk — Łomowski 44,50 — Gierutto 44,20 — Praski 44,16.

Oszczep — Gburczyk (W) 60,25.

Młot — Kocot (Śl) 49,16 — Kozubek (Śl) 47,00.

Pięciobój — Kuźmicki (L) 3,023 pkt.

Dziesięciobój — Adamczyk (Wr) 6,445 pkt.

PANIE:

80 m płotki i sok uczył: Mitano — Kr 12,6 i 1,46.

W dal — Nowakowa (L) 5,32 — Modłówna (L) 5,23.

Kula — Cieśliewicz (Kr) 11,53.

Wzrost — Wajs — Marcinkiewicz (L) 39,76.

Oszczep — Stachowicz (Kr) 38,96.

Minimum 4 kółka nikt nie osiągnął.

A jednak Zatopek nie jest bezkonkurencyjny nawet wśród ludzi, Czech zanotował w tym roku w swoim karnetku dwie porażki, które spędzają mu sen s powiek. Długodystansowca belgijskiego — Reiffa — Zatopek obawia się jednak znacznie mniej, niż Holendra Slijkhuisa.

WROC NR. 1

— Z Reiffem biegalem bardzo zmęczony i porażkę swą przypisuje tylko temu, że nie miałem sił po trzech biegach w ciągu jednego tygodnia — powiedział Zatopek. A według mnie Reiff nie jest biegaczem, którego można lekceważyć. W ubiegłym roku w Oslo biegł doskonale do trzech tysięcy metrów i dopiero później skapitulował. Kto wie, czy Belg do Olimpiady nie „dotrze się”, aby wytrzymać całe 5000 m.

CHYTRY HOLENDER

Zatopek bardziej boi się Slijkhuisa.

— To jest chytra sztuka i ciężka z nim może być przeprawa. Holender nie pokazał wszystkich swych umiejętności, starając się przygotować niespodziankę — powiedział Zatopek o swym drugim rywalu.

Prawdę mówiąc, Slijkhuis odkrył swe karty już nie dziś. Holender był bohaterem biegu, w którym Wooderson osiągnął czas nie wiele gorzy od Zatopka, który tej gigantycznej walce przysługiwał się z niewielkiej odległości.

— Slijkhuis posiada szybkość większą ode mnie i z tego powodu jest groźny. Na 1500 m jest ode mnie lepszy o 2 sekundy.

Wiedząc o tym w całym świecie i przebiegając, że Zatopek nie wygra w Londynie 5000 m. Nawet Nurmii miał wydać taką opinię, a Finowie można wierzyć, jeśli zabiera głos o biegach długich.

Fenomenalny biegacz fiński również przebiegał na igrzyskach 5000 m, choć jak rok dłużej chodził w blasku swych wspaniałych, bezkonkurencyjnych zwycięstw.

HEINO BĘDZIE BIEGAŁ!

Być może, że Finowie wierzą w siebie, a właściwie w rekordzistę świata na 10 tys. m Heino. Jest on co prawda zdyskwalifikowany, a prasa całego świata podaje, że tym razem nie będzie już amnestii.

Zatopek jednak nie dowierza Finom i prasi.

— Zobacz pan, że Heino będzie biegł w Londynie i jego też trzeba się bać — powiedział Zatopek o trzecim konkurencie, z którym w tym roku miał ciężką robotę.

Zeby z tymi rywalami wygrać Zatopek musi nad sobą dużo pracować. I może racjonalniej, niż to czyni dziś.

RECEPTA ZATOPKA

Jak wygląda recepta, według której trenuje Zatopek? — spyta tysięcy ciekawych w jaki sposób można dojść do cudownych wyników.

Całe szczęście, że recepta Zatopka nie jest skomplikowana i można ją łatwo opisać.

Zatopek nie wzoruje się na nikim. Codziennie rano w butach biega kilka kilometrów po poligonie, po południu trenuje szybkość. Zatopek uznaje tylko bieg. Im więcej będzie biegł — tym będzie lepszy — twierdzi. Nawet po przebiegnięciu 5000 m w czasie 14:21,5 ubrał się w kostium treningowy i na boisku stadionu wyprawił hurca podobne do tych, jakie przed laty robił jeden z najlepszych polskich długodystansowców Marynowski, o którym mówiono, że musiał mieć kontakty z nieczystymi duchami.

POD ZIMNYM PRYSZNICEM

Puścić kogoś z naszych sportowców pod zimny prysznic! Nawet lekarz na taką rzecz nie pozwoli. A Zatopek wchodzi pod lodowaty natrysk i to mu całkowicie wystarcza. Nie przynajmniej te wielkiej wagi do masażu.

Nie zainstalowano megalofonu, co w dobie... bomb atomowych wyglądało niebawem archaicznie. Speaker usiłował informować publiczność przy pomocy tuby, to też wolano dość, aby mówić głośniej lub wyszedł na środek. Młodzieńca publiczność nie była informowana dokładnie o przebiegu zawodów i nie wiedziała kto na jakich torach startuje i jaka jest sytuacja podczas biegu. Miało to ten skutek, że wiele osób zapytywało, „który to jest Zatopek?” w chwili, kiedy Czech prowadził bieg już o wiele metrów przed swoimi konkurentami.

Przerwy pomiędzy konkurencjami były się niemiłosiernie długo, co skłoniło młodzież do zgola osobliwej zabawy. Oto w pewnej chwili sfrunął z górnej trybuny wspaniały... gołąb papierowy. Latał długo ponad głowami widzów dolnej trybuny, co wzbudziło taki zachwyt, że w kilka minut potem zjawili się całe stada podobnych gołębi, pochłaniając całkowicie uwagę już nie tylko młodszej generacji.

JAK BIEGŁ ZATOPEK

„Cloud” imprezy stanowił, oczywiście, start Zatopka. Czech miał sześciu rywali z dwoma naszymi najlepszymi długodystansowcami, Kielasem i Dzwonkowskim, na czele. Ruszył „a kopyta” żywo na przód i po pierwszym okrążeniu miał już 15 m przewagi nad Dzwonkowskim, który przez kilometr prowadził resztę zawodników, dopóki nie ustąpił miejsca Kielasowi. Po 500 m cała szóstka polskich zawodników znacznie rozciągnęła się. Zatopek po 1500 m był już 90 m na przodzie; ciągle zerkal na swoich przeciwników sprawdzając, kiedy będzie mógł ich dublować. Po 2 km Kielas uciekł Dzwonkowskiemu i oderwał się od niego z 10 m. Na 7-m okrążeniu Zatopek zwiększył tempo i wkrótce sprintem minął siódmego na bieżni, a był nim Lambert, który nawet nie usiłował gonić Czechę, bo ten nie zwalnając tempa miał już niedaleko przed sobą następnego, Torbińskiego. I ten również nie zdążył „złapać” się Zatopka, bo Czech gonił z kolei swego rodaka Struppa, którego wkrótce również zdublował.

Na 11-m okrążeniu Zatopek zdublował jeszcze dwóch konkurentów, Ostolskiego i Dzwonkowskiego. Pozostał do minięcia jedynie Kielas, ale właśnie... była już meta. Kiedy Zatopek kończył bieg, dzielił go od Kielasa ledwie 20 m. Czas Zatopka 14:21,5. Kielas uzyskał 15:32. Trzeci był Dzwonkowski z czasem 15:53,4, czwarty Ostolski — 15:56.

Abym uplastycznił wspaniały czas Zatopka, który mimo wszystko biegł w „konkurencji” bowiem gonił i dublował swoich przeciwników — co go przecież dopingowało — warto przypomnieć wyniki 5 km na ostatnich igrzyskach olimpijskich w Berlinie w 1936 r.: 1) Hoeckert 14:22,2, 2) Lehtinen (obaj Finlandia) 14:25,8, 3) Jonson (Szwecja) 14:29, Murakoso (Jap.) 14:30,3, 5) Noji (Polska), 6) Salminen (Finl.). Wyniki czterech pierwszych były wówczas lepsze od rekordu olimpijskiego.

NIEZADOWOLONY KIELAS

— Zatopek ruszył za szybko — mówił Kielas po biegu — i nie było kogo gonić. Wolalibyśmy takiego przeciwnika, który biega 15:10, bo wtedy moglibyśmy „podciągnąć”. Mam jeszcze kilka startów w tym sezonie i bezwarunkowo muszę zejść poniżej 15 min., ale muszę mieć masaż i łaźnię, których brak mi obecnie w Gdańsku. Ale moim marzeniem na Olimpiadzie jest 10 km. Najlepszy mój czas na tym dystansie jest 33:24, muszę go więc obniżyć przynajmniej o 2 minuty. Na 5 km będzie na Olimpiadzie za silna konkurencja

Podobnie jak Kielas chce przekroczyć sakramentalne „15” na 5 km, tak i smutną Łomowskiego jest przekroczenie „15” w kuli. Na ostatnich zawodach Łomowskiemu zabrakło do tego wyniku aż 44 cm. W ostatni Łomowski był wciśnięty na samego siebie.

„CIEMNA MASA”

— Jaka ze mnie „ciemna masa” — mówił Łomowski — znowu miałem za dużo próbnych. Po co miotalem aż 7 razy? W Katowicach dwa próbné miałem ponad 15 m, potem zabrakło mi „masa”.

Dobłą formę wykazał Lipski, wygrywając lekko 100 i 200 m w 10,8 i 22,8 s. Hawle (CSR) miał na 100 m 11. Drugi na 200 m Smetana (CSR) miał „aż” 24,2. Na 800 m triumfował nasz znajomy z meczu Warszawa — Praga, Winter (CSR), wygrywając bez trudu w 1:59,1. Statkiewicz osiągnął najlepszy czas w tym sezonie 1:59,8 i pokonał Stanisławskiego (2:00,3), który za wolno biegł pierwsze 400 m. W akoku wzięły Czesi Panek i Hajmle mieli po 1,77 m, Gierutto z tym samym wynikiem był trzeci (przekroczył tę wysokość dopiero za trzecim razem), w dysku triumfowali Łomowski 42,64 i Gierutto 40,16. W kuli Łomowski miał 14,56 a Gierutto 14,52. Czajkowski wygrał 1500 m w słabym czasie 4:20,3 przed Czechem Nowakiem 4:23. Trzeci w Czechosłowacji dziesięciobojowiec, Pańek był pierwszy w akoku w dal 6,59 przed Andrzejkiewiczem 6,55, 400 m wygrał Czech Jiras w 52,8 o pierś przed swym rodakiem Hawle. Stafetę 4x100 m wygrał zespół WOZLA w 44,8 a olimpijską Czechi w 3:38,3. Granat, który odbył się na innym boisku wygrali Czechi 61,8 i Hladek 60,60.

Ogólny wynik zawodów: Policia CSR — 115 pkt, WOZLA — 110 p, M. O. — 51 p.

Po lekkoatletyce odbył się jeszcze mecz piłkarski i zawody kolarskie, co było dla całej imprezy niby przysłowionym „trzęsą grzybami w Warszawie”. Mecz Milicji Obyw. Szczecin — Wrocław przy stanie 4:2 (3:0) został przerwany na 20 minut przed końcem z powodu... ciemności, bo nie zdążyło jeszcze przyzwyczaić się do czasu zmierzchu.

W zawodach kolarskich najlepszy w sprincie był Bober (MKS), 2) Włodarczyk (Elektr.), a na 20 okrążeń toru Piegat (Sarm.) przed Kudertem (MKS).

Druga porażka ŁKS

z reprezentacją Słowacji 1:5

BRATISLAWA, 8.10 (Tel. wł.). Druga porażka ŁKS, wzmocniona Gracem z Włocławka i Ochmańskim oraz Boruczem z Polonii, przegrała swe drugie spotkanie na turnieju po Słowacji, tym razem z reprezentacją tej prowincji.

Polacy przegrali wysoko 1:5 (0:0), na usprawiedliwienie ich trzeba jednak dodać, że zespół słowacki był wyjątkowo silny i dobrze usposobiony. W szeregach Słowaków grało aż 5 reprezentantów CSR: Vican, Balasi, Karel (cała linia pomocy) oraz Kubala i Szymanski (atak).

Zawodów przysługiwało się ponad 6.000 widzów.

Gra do przerwy upłynęła bezbramkowo, chociaż Słowacy mieli przewagę w polu. Atak ich jednak nie wykorzystał paru dogodnych sytuacji.

Po przerwie serię bramek rozpoczął Foret w 20 m. W pięć minut później wyrównał Baran, zdobywając jedyną

bramkę dla swych barw. W 32 m Kubala strzela drugiego gola dla Słowaków, a już w 36 m ich najlepszy napastnik Malatynski zdobywa trzeci punkt. Dalsze dwie bramki padają w ostatnich minutach meczu — w 40 m ze strzału Szymańskiego i w 42 m ze strzału Foreta.

W zespole polskim najlepszą grę pokazał Gracz, a dalej Włodarczyk w obronie oraz Hogendorf (grający na lewym skrzydle) i Baran (na prawym skrzydle).

U Słowaków wyróżnić należy przede wszystkim Malatynskiego, a dalej Marko, Balasi i Kubalę.

Heliasz w Olsztynie

★ Zygmunt Heliasz, b. rekordzista świata w pchnięciu kulę (16,05) ma być zaangażowany przez PZLA jako trener na obozach przedolimpijskich w Olsztynie.

Zygmunt Weiss

5 km - 14:21,5!

Zatopek zdublował 5 - ciu rywali tylko Kielas zdołał mu uciec...

Lipski 100 m - 10,8

Statkiewicz 800 - 1:59,8

KORZYSTAJĄC z bezpłatnego wstępu, młodzież szkolna przybyła tłumnie na zawody lekkoatletyczne Policia CSR — MO — WOZLA, w których startował m. m. słynny Zatopek. Szkoda, że młodzieży tej pokazano organizację imprezy według wydania „Anno Domini 1921”. Wbrew zapowiedziom na afiszach, że zawody rozpoczynają się o godz. 13,15, dopiero o godz. 14 odbyła się defilada po której przystąpiono do zawodów. Poprzedziła ją „uwertura” widzów w postaci burzy tupotu, bowiem nie wiedzieli oni nie o tym, że organizatorzy „samowili” zawodników i komi się sędziowską dopiero na godz. 14.

Nie zainstalowano megalofonu, co w dobie... bomb atomowych wyglądało niebawem archaicznie. Speaker usiłował informować publiczność przy pomocy tuby, to też wolano dość, aby mówić głośniej lub wyszedł na środek. Młodzieńca publiczność nie była informowana dokładnie o przebiegu zawodów i nie wiedziała kto na jakich torach startuje i jaka jest sytuacja podczas biegu. Miało to ten skutek, że wiele osób zapytywało, „który to jest Zatopek?” w chwili, kiedy Czech prowadził bieg już o wiele metrów przed swoimi konkurentami.

Przerwy pomiędzy konkurencjami były się niemiłosiernie długo, co skłoniło młodzież do zgola osobliwej zabawy. Oto w pewnej chwili sfrunął z górnej trybuny wspaniały... gołąb papierowy. Latał długo ponad głowami widzów dolnej trybuny, co wzbudziło taki zachwyt, że w kilka minut potem zjawili się całe stada podobnych gołębi, pochłaniając całkowicie uwagę już nie tylko młodszej generacji.

JAK BIEGŁ ZATOPEK

„Cloud” imprezy stanowił, oczywiście, start Zatopka. Czech miał sześciu rywali z dwoma naszymi najlepszymi długodystansowcami, Kielasem i Dzwonkowskim, na czele. Ruszył „a kopyta” żywo na przód i po pierwszym okrążeniu miał już 15 m przewagi nad Dzwonkowskim, który przez kilometr prowadził resztę zawodników, dopóki nie ustąpił miejsca Kielasowi. Po 500 m cała szóstka polskich zawodników znacznie rozciągnęła się. Zatopek po 1500 m był już 90 m na przodzie; ciągle zerkal na swoich przeciwników sprawdzając, kiedy będzie mógł ich dublować. Po 2 km Kielas uciekł Dzwonkowskiemu i oderwał się od niego z 10 m. Na 7-m okrążeniu Zatopek zwiększył tempo i wkrótce sprintem minął siódmego na bieżni, a był nim Lambert, który nawet nie usiłował gonić Czechę, bo ten nie zwalnając tempa miał już niedaleko przed sobą następnego, Torbińskiego. I ten również nie zdążył „złapać” się Zatopka, bo Czech gonił z kolei swego rodaka Struppa, którego wkrótce również zdublował.

Na 11-m okrążeniu Zatopek zdublował jeszcze dwóch konkurentów, Ostolskiego i Dzwonkowskiego. Pozostał do minięcia jedynie Kielas, ale właśnie... była już meta. Kiedy Zatopek kończył bieg, dzielił go od Kielasa ledwie 20 m. Czas Zatopka 14:21,5. Kielas uzyskał 15:32. Trzeci był Dzwonkowski z czasem 15:53,4, czwarty Ostolski — 15:56.

Abym uplastycznił wspaniały czas Zatopka, który mimo wszystko biegł w „konkurencji” bowiem gonił i dublował swoich przeciwników — co go przecież dopingowało — warto przypomnieć wyniki 5 km na ostatnich igrzyskach olimpijskich w Berlinie w 1936 r.: 1) Hoeckert 14:22,2, 2) Lehtinen (obaj Finlandia) 14:25,8, 3) Jonson (Szwecja) 14:29, Murakoso (Jap.) 14:30,3, 5) Noji (Polska), 6) Salminen (Finl.). Wyniki czterech pierwszych były wówczas lepsze od rekordu olimpijskiego.

NIEZADOWOLONY KIELAS

— Zatopek ruszył za szybko — mówił Kielas po biegu — i nie było kogo gonić. Wolalibyśmy takiego przeciwnika, który biega 15:10, bo wtedy moglibyśmy „podciągnąć”. Mam jeszcze kilka startów w tym sezonie i bezwarunkowo muszę zejść poniżej 15 min., ale muszę mieć masaż i łaźnię, których brak mi obecnie w Gdańsku. Ale moim marzeniem na Olimpiadzie jest 10 km. Najlepszy mój czas na tym dystansie jest 33:24, muszę go więc obniżyć przynajmniej o 2 minuty. Na 5 km będzie na Olimpiadzie za silna konkurencja

Podobnie jak Kielas chce przekroczyć sakramentalne „15” na 5 km, tak i smutną Łomowskiego jest przekroczenie „15” w kuli. Na ostatnich zawodach Łomowskiemu zabrakło do tego wyniku aż 44 cm. W ostatni Łomowski był wciśnięty na samego siebie.

„CIEMNA MASA”

— Jaka ze mnie „ciemna masa” — mówił Łomowski — znowu miałem za dużo próbnych. Po co miotalem aż 7 razy? W Katowicach dwa próbné miałem ponad 15 m, potem zabrakło mi „masa”.

Dobłą formę wykazał Lipski, wygrywając lekko 100 i 200 m w 10,8 i 22,8 s. Hawle (CSR) miał na 100 m 11. Drugi na 200 m Smetana (CSR) miał „aż” 24,2. Na 800 m triumfował nasz znajomy z meczu Warszawa — Praga, Winter (CSR), wygrywając bez trudu w 1:59,1. Statkiewicz osiągnął najlepszy czas w tym sezonie 1:59,8 i pokonał Stanisławskiego (2:00,3), który za wolno biegł pierwsze 400 m. W akoku wzięły Czesi Panek i Hajmle mieli po 1,77 m, Gierutto z tym samym wynikiem był trzeci (przekroczył tę wysokość dopiero za trzecim razem), w dysku triumfowali Łomowski 42,64 i Gierutto 40,16. W kuli Łomowski miał 14,56 a Gierutto 14,52. Czajkowski wygrał 1500 m w słabym czasie 4:20,3 przed Czechem Nowakiem 4:23. Trzeci w Czechosłowacji dziesięciobojowiec, Pańek był pierwszy w akoku w dal 6,59 przed Andrzejkiewiczem 6,55, 400 m wygrał Czech Jiras w 52,8 o pierś przed swym rodakiem Hawle. Stafetę 4x100 m wygrał zespół WOZLA w 44,8 a olimpijską Czechi w 3:38,3. Granat, który odbył się na innym boisku wygrali Czechi 61,8 i Hladek 60,60.

Ogólny wynik zawodów: Policia CSR — 115 pkt, WOZLA — 110 p, M. O. — 51 p.

Po lekkoatletyce odbył się jeszcze mecz piłkarski i zawody kolarskie, co było dla całej imprezy niby przysłowionym „trzęsą grzybami w Warszawie”. Mecz Milicji Obyw. Szczecin — Wrocław przy stanie 4:2 (3:0) został przerwany na 20 minut przed końcem z powodu... ciemności, bo nie zdążyło jeszcze przyzwyczaić się do czasu zmierzchu.

W zawodach kolarskich najlepszy w sprincie był Bober (MKS), 2) Włodarczyk (Elektr.), a na 20 okrążeń toru Piegat (Sarm.) przed Kudertem (MKS).

Aż 50 zmian w tabeli!

a mogło być jeszcze lepiej...

CHOCIAŻ wrzesień nie obitował w wielkie imprezy lekkoatletyczne, w tabeli najlepszych wyników notujemy około 50 lepszych rezultatów. Niektóre z nich są plonem ostatnich dni, gdy na bieżniach naszych ukazał się zagraniczny zawodnicy z Zatopkiem na czele. Gdyby międzynarodowe imprezy były liczniejsze — napewno zanotowalibyśmy więcej zmian na czołowych pozycjach.

Największą rewelacją dzisiejszej tabeli jest 10,7 Kizki na 100m, zwłaszcza, że Kizka w bezpośrednich pojedynkach z naszymi asami udowodnił swą wyższość. Lipski poprawia się stale i będziemy mieli z niego wielką pociechę. Nie starczyło na liście miejsca dla Sosnowskiego, który wygrał z Lipowskim, osiągnął 11,0 sek. i Filipka również 11,0.

Wśród 200-metrowców jedynie Mach poprawił swą pozycję.

Wiele obiecujemy sobie po Kubercie, ale nie na 400 m, choć biega je nieźle. Większą przyszłość rokuujemy młodemu marynarzowi na 800 m, gdzie powinien osiągnąć poniżej 2 minut. Te nieosiągalna w tym roku granicę udało się przekroczyć pod koniec sezonu tylko Statkiewiczowi i Widłowi.

Nieroba, o którym glucho było przez cały prawie sezon, wpisał się na listę niezłym wynikiem na 1500 m.

Wśród długodystansowców Kielas potwierdza za każdym razem swą supremację. 15:29,2 zbliża go do dziesięciu najlepszych w Polsce wyników, osiągniętych na przestrzeni dwudziestu lat.

Start Zatopka dał w rezultacie tylko jedną poprawę wyniku. Ostolski, zdublowany przez Czechę, osiągnął poniżej 16 minut, o czym od dawna marzył.

Małą rewolucję zanotowaliśmy w biegach przez płotki, bo uwzględniając je zaczęto w programie zawodów.

Zachara w czasie marzu z Szymankim w Poznaniu poważnie kontuzjowany w walce. Dokonały bokser elektryczny musiał poddać się operacji zżycia wrzesa.

Niespodzianką jest wynik Dregiewicza na 110 m i Widła na 400 m. Ten ostatni może i w niskich płotkach odegrać poważną rolę.

Łomowski nie może przekroczyć 15 m, choć zbliżył się już do tej granicy zaledwie o 7 cm. Łomowski rzucił za dużo przed oficjalną konkurencją, a wady 15 wychodzi mu często. Makulec i Owczarek przekroczyli wrzesień 13 m.

W dysku Smyłta i Kuźmicki ułożyli się na miejscach, jakie powinni okupować od początku sezonu.

Gierutto poprawił się w oszczepie i kuli.

Ze skoków najbardziej podciągnął się wzwyz. Nieosiągalne 180 cm przekroczył już trzech zawodników. W dal Kuźmicki jest coraz bliższy. 7 m, które powinien przekroczyć wkrótce. Kuźmicki jest najlepszy technicznie z naszych skoczków. Znacznie poprawił się Serafini, a niespodziankę sprawił Andrzejkiewicz.

Pozostałe zmiany nie są rewelacyjne. Przyczyniają się tylko do polepszenia przeciętnego poziomu tabeli.

S. S.

	100 m		200 m		400 m		800 m		1500 m		5000 m		110 pl.		400 pl.		4 X 100	
1.	Kizka Śl.	10,7	Rutkowski	22,4	Buhl Bdg.	50,9	Statkiewicz W	1:59,8	Widerski Kr.	4:08,8	Kielas Gd.	15:29,2	Adamczyk Wr.	15,6	Puzio Kr.	57,4	H. K. S. Bdg.	44,5
2.	Lipaki Siedl.	10,8	Buhl	22,5	Piskowy Kr.	51,4	Widel Kr.	1:59,9	Staniszewski W	4:11,1	Dzwonkowski	15:34,5	Gierutto War.	16,4	Widel Kr.	60,2	H. K. S. Lublin	45,3
3.	Jaraczewski Ł.	10,8	Lipaki Siedl.	22,5	Puzio Kr.	51,6	Staniszewski W	2:00,3	Kielas Gd.	4:13,8	Boniecki Gd	15:44,3	Dregiewicz Kr.	16,6	Malecki W	61,3	H. K. S. Wybrzeże	45,4
4.	Buhl Bdg.	10,9	Białkowski Bdg.	22,6	Grzanka Bdg.	52,0	Widerski Kr	2:00,4	Kubera Gd.	4:14,2	Wierkiewicz Pz	15:48,4	Maciaszczyk Ł.	16,7	Maciaszczyk Ł.	61,3	A. Z. S. Ł.	45,6
5.	Białkowski Bdg	10,9	Szymoszek Śl.	22,8	Lipaki Siedl.	52,2	Nieroba Śl.	2:01,3	Kwapień Kr	4:14,8	Ostolski W.	15:56	Pawlowski Ł.	17,0	Rutkowski Olszt.	61,4	Cracovia	45,9
6.	Szymoszek Śl.	10,9	Jaraczewski Ł.	22,9	Mach Gd.	52,8	Nowak Bdg	2:01,3	Nieroba Śl.	4:15,0	Kwapień Kr	15:59,7	Dunecki Tor	17,0	Drozdowski Śl.	61,4	A. Z. S. Pozn.	46,2
7.	Malecki Wr.	11,0	Dunecki Tor.	23,0	Rzeźniczek Śl.	52,8	Rzeźniczek S	2:02,2	Widel Kr.	4:15,5	Jurzak Śl.	16:03,0	Malecki Wr	17,2	Bury Gd.	63,2	Zgoda Sw.	46,4
8.	Grzanka Bdg.	11,0	Grzanka Bdg	23,0	Kubera Gd.	52,8	Świniarski Gd	2:03,2	Kłoda Śl.	4:16,1	Czajkowski W	16:03,6	Skawina Kr.	17,2	Błaszczyski Wr	63,2	Pomorzanin Tor	46,6
9.	Rutkowski Pozn	11,0	Mach Gd.	23,0	Krawczyk Śl.	52,9	Kubera Gd.	2:04,4	Świniarski Gd	4:16,9	Feryniec Kr.	16:11,0	Chmiel Śl.	17,4	Czeszek Śl.	63,5	Syrnaw War.	46,6
10.	Danowski W.	11,0	Piskowy Kr	23,2	Adamczyk Wr.	53,3	Zaprzal Śl.	2:05,0	Feryniec Pozn	4:17,1	Wasilewski W1	16:11,4	Vorreiter Śl.	17,5	Dotzauer Wr.	63,6	Pogoń Kat.	46,7

Konferencja prasowa w PZPN

W środę wieczorem odbyła się w Polskim Związku Piłki Nożnej pierwsza po wojnie konferencja prasowa. Zabrał ją prezes gen. Bolesław Uzdowski, poczem poszczególne referaty wygłosili wiceprez. mł. Przeworski, przewodniczący WG i D wiceprez. Bergtal, referent wyszkoleniowy Cz. Krug, wiceprzew. Kolegium Sędziów Kmiciniński i referent spraw zag. pakt. Gęsiarz.

Zobrazowano całokształt prac, zagadnień i dalszych zadań, podano dane statystyczne, świadczące o wyjątkowo wysokim rozwoju polskiego piłkarstwa, które liczy dzisiaj 39.874 czynnych zawodników. Około 7 tysięcy dających ciekawą na potwierdzenie. Z końcem roku liczyć się należy, że kadra ta wzrosła do 70 tysięcy. W tej chwili mamy 1174 kluby, a więc więcej, niż przed wojną.

Int. Przeworski podał w imieniu Komisji Trzech skład przeciw Jugosławii i Rumunii, który pokrywa się z naszymi, jakie już podaliśmy, a więc: Jurkowski (Skromny), Włodarczyk, Flanek (Barwisk), Szeżurek, Parpan, Gajdzik (Brzozowski), Hagendorf, Grac, Spodzieja, Cieplik, Barański (Baran, Kulawik).

Problemy poruszone w czasie konferencji omówimy przy najbliższej okazji.

Co — gdzie — jak? Meldunki z całego kraju

W meczach bokserskich, rozegranych w ostatnich dniach na Śląsku o mistrzostwo kl. A, M. O. Z. B. uzyskano wyniki: Piast (Gliwice) — Slavia (Ruda) 9:7, RKS 27 (Orešów) — Siemianowiczanka 13:5.

Po dotychczasowych spotkaniach, tabela mistrzowska wygląda następująco:

Grupa pierwsza		
1) RKS Batory Chorzów	3	6 45:5
2) Siemianowiczanka	3	2 20:28
3) RKS 27 Orešów	3	2 20:28
4) ZSK Tarnowskie Góry	3	2 11:37
Grupa druga		
1) Zryw świętochłowicki	2	4 23:9
2) Piast Gliwice	4	5 25:23
3) Slavia Ruda	2	2 18:14
4) Baldon Katowice	1	0 15:38

Na Śląsku, rozpoczęły się rozgrywki w lidze okręgowej tenisa stołowego w których uczestniczyli osiem najlepszych drużyn śląskich. W pierwszych rozgrywkach uzyskano wyniki: Kopalinia Kiełbas — Polonia (Bytom) 6:3; Kopalinia Polska — Piast (Gliwice) 8:1; Siemianowiczanka — Silesia (Rybnik) 8:1. (z. o.)

Kapitan związkowy Zagłębiowskiego OZPN, ustalił już skład reprezentacji Zagłębia na mecz międzyokręgowy Zagłębie — Warszawa, który rozegrany zostanie w najbliższy poniedziałek 13 bm., w Bydgoszczy. Do reprezentacji Zagłębia wyznaczono: Ziętka, Sobieraj, Tomicki, Stokowicki, Berger, Król, Siech, Czachorek, Słota, Prosiński i Macuga. Jak więc widzimy, do reprezentacji Zagłębia

powołani zostali Berger i Słota, zdyskwalifikowani ostatnio przez WG i D. PZPN, za zajęcia, jakie miały miejsce na państwowych zawodach RKS — AKS w Sosnowcu. Wyznaczenie obu tych piłkarzy do reprezentacji Okręgu jest chyba pomyłką.

Największą sensacją drugiej niedziedzi mistrzostw kl. A, Śląska Opolskiego był remis Szombierka z ZSK Gliwice 1:1. W pozostałych meczach uzyskano wyniki: Lubliniecki KS — Kopalinia (Mikulczyce) 5:7; Zjednoczenie (Zabrze) — Pogoń (Prudnik) 3:0; Odra (Opole) — Piast (Gliwice) 0:4; Linaria (Bytom) — Pogoń (Zabrze) 3:2; Lwowska (Opole) — Grom (Nyse) 0:0; RKS Ludwik (Mikulczyce) — Chrobry (Groszowice) 6:2. (z. o.)

W meczach o mistrzostwo kl. A, Załębiowskiego OZPN, uzyskano w ub. niedzielę wyniki: Sarmacja Będzin — Zagłębie Będzin 2:1; Czarni, Sosnowiec — Zaw. Niemia 3:0; RKS Zagłębie Dąbrowa Górnicza — RKS Będzin 10:1; Cykon Wojkowice — Piomła Milowice 4:0. (z. o.)

Pawlikowa (Polonia) — Bytom. Jedną z czołowych piątek polskich, zmiana barwy klubowej, przenosząc się do Zjednoczenia Zabrze. (z. o.)

W rewanżowym spotkaniu lekkoatletycznym, rozegranym w Białsku, pomiędzy HKS Białsko, a Pogonią Katowice, zwycięstwo odniosła drużyna bialska w stosunku 35:29 pkt. (z. o.)

Wiceprez (RKS Szombierka) ukarany został 12-miesięczną dyskwalifikacją za czynne znieważenie zawodnika Grac na meczu z Wisłą. Z uwagi na to, że poprzednio ten sam piłkarz ukarany został również 12-miesięczną dyskwalifikacją za umyślne złamanie przeciwnika bez piłki, została mu wymierzona łączna 18-miesięczna dyskwalifikacja, z tym, że koniec kary nastąpi 10.8.1949 r. (z. o.)

Slwy (Polonia Piekary), reprezentacji obrońca Śląska, został przez Śl. OZPN, zawieszony za nieposłuszne zachowanie się na boisku w czasie meczu o mistrz. kl. A. Ostatnie incydenty spowodowały zamknięcie boisk Polonii Piekary, Glińców i Pogoni Imielin, a zarządy tych klubów zostały zawieszane. (z. o.)

W meczu tenisowym, tenisistki KS Słowian z Świętochłowic pokonały drużynę Hutniczego KS Szopienice 5:4. (z. o.)

W motocyklowych zawodach na torze żużlowym w Borku pod Krakowem Jan Hennek (Pogoń, Katowice) pokonał dwukrotnie swego ojca Herberta Henneka, zeszłorocznego zdobywcę „Złotego Kasku”. W biegu zwycięzców Jan Hennek zajął pierwsze miejsce przed Frankowskim (KTK). Najlepszy czas dnia uzyskał Bębnek (Garbarnia) w kat. ponad 350 cc — 2:20.

Sekszery krakowskiej Wisły rozpoczął w ub. niedzielę mistrzostwo drużynowe Krakowa zwycięstwem 13:3 nad najmłodszą drużyną Krakowa — Koroną.

Średnia niedziela rozgrywek o mistrzostwo A klas Krakowskiego OZPN oprócz porażki lidera Grobli z Zwierzynieckiego 1:3, przyniosła następujące wyniki: Włocławski — Zagłębianka 4:0 (2:0); Korona — Fablok (Chorzów) 1:1 (0:1); Chelmek — Podgórze 2:1 (0:1); Szczakowianka — Dąbski 3:0 (1:0). W tabeli prowadzący objął Zwierzyniec (9 p.) przed Fablokiem (9 pkt.) i Groblami (8 p.).

Zawody finałowe o mistrzostwo piłkarzy ZRS: Naprzód (Janów) — Garbarnia odbędzie dzisiaj, w czwartek w Krakowie na boisku Garbarni o godz. 15.30.

Roczne walne zebranie Polskiego Związku Hokeja na lodzie odbędzie się w nadchodzącą niedzielę, 12 bm., w Krakowie.

Pierwszy uliczny wyścig motocyklowy w Krakowie rozegrany zostanie w niedzielę, 12 bm., z udziałem wybitnych kierowców z całej Polski.

Nabożeństwo żałobne za duszę śp. Kałuży

KRAKÓW, 8.10. (Tel. wł.) — W trzecią rocznicę śmierci śp. p. Józefa Kałuży odbędzie się w piątek o godz. 7.30 w kościele Bożego Ciała na Kazimierzu nabożeństwo żałobne.

Start do 800 metrów

Start do biegu na 800 m w meczu Międzyokręgowy — Polscy — Polscy — Rep. WOZLA, w którym Polacy Stankiewicz uzyskał najlepszy tegoroczny wynik krajowy — 1:59.8. Stankiewicz przyszedł drugi w Wiercie (CSR). Na zdjęciu pierwszy Stankiewicz, drugi od końca Wiercie.

Kto będzie liderem w tabeli gier o puchar

TEGOROCZNE rozgrywki o puchar Józefa Kałuży dobiegają końca. Najbliższą niedzielą przyniesie dwa spotkania: Śląsk — Warszawa na Śląsku i Poznań — Kraków w Poznaniu. Ostatni z serii tegorocznych rozgrywek mecz Łódź — Poznań rozegrany zostanie w terminie późniejszym.

W chwili obecnej prowadzi w tabeli rozgrywek Kraków, który w trzech meczach zdobył 5 punktów, przed Warszawą — 4 pkt., Śląskiem — 3 pkt., Łodzią — 2 pkt. i Poznaniem — 0 pkt.

Niedzielne spotkania dają Warszawie szansę wyrównania się na pierwsze miejsce w tabeli, o ile naturalnie wygra ona ze Śląskiem a jednocześnie Kraków ulegnie Poznaniu.

Stolica ma wielkie szanse, by objąć prowadzącą pozycję. W meczu ze Śląskiem, Warszawa może osiągnąć zwycięstwo. Szkielet reprezentacji Śląska, oparty jest przeważnie na zawodnikach AKS-u i Ruchu. Oba te zespoły wykazały ostatnio słabą formę (Ruch — Tarnobrzeg 0:1, AKS — KKS Poznań 1:5), jeśli więc kapitan SŁOZPN nie znajdzie w swym ogromnym rezerwuarze nowych graczy, to stolica, oparta na Polonii i Legii mimo handicapu obojga boisk, powinna z tego spotkania wyjść jako zwycięzca. Trio obronne Warszawy jest w chwili obecnej lepsze, niż Śląska, linie pomocy są mniej więcej równe, napad stołeczny może okazać się niemiernie groźny, niż śląski.

Spotkanie Poznań — Kraków jest już trudniejsze do wytypowania, chociaż i tu ostatnia forma czołowych zespołów

oba mają rzucić pewnie światło na aktualny układ sił. Zarówno Warta jak i KKS kroczy ostatnio od zwycięstwa do zwycięstwa, natomiast Wisła, Cracovia i Garbarnia obniżyły swe loty. Teoretycznie więc gród Przemysłowa nie wszelkie dane na zwycięstwo, tym bardziej, że gra odbędzie się właśnie w Poznaniu.

Z drugiej jednak strony ci wszyscy, którzy widzieli spotkanie Kraków — Warszawa pamiętają zapewne bojowość całego zespołu podwawelskiego i jego nieustępliwość w walce. Nie wykluczamy więc ewentualnego remisu, względnie nawet zwycięstwa Krakowa. (gw)

O puchar Ziem Odzyskanych

BYTOM, (tel. wł.). Nadchodząca niedziela 12 bm., obok rozgrywek o puchar im. śp. p. Kałuży, przyniesie również dwa ostatnie spotkania tegorocznej rundy spotkań o puchar Ziem Odzyskanych.

W Gdańsku reprezentacja Gdańskie go OZPN, grać będzie ze Szczecinem. Reprezentacja Śląska Opolskiego zmierzy się w Bytomiu z Olsztynem. Należy się liczyć ze zwycięstwem gospodarzy.

Po dotychczasowych meczach tabeli gier o puchar Ziem Odzyskanych, przedstawia się następująco:

	gier	pkt.	st. br.
1) Dolny Śląsk	4	6	14:5
2) Gdańsk	3	4	12:9
3) Pomorze Zach.	3	4	8:8
4) Śląsk Opolski	3	2	11:14
5) Olsztyn	3	0	2:11

Druga runda rozgrywek pucharowych rozegrana zostanie w roku przyszłym (z. o.).

WARUNKI PRENUMERATY

od dnia 1 listopada
miesięcznie zł 72.—
kwartalnie zł 208.—
Wpłacać wyłącznie na adres Administracji — Warszawa, ul. Mokotowska 8 „Przegląd Sportowy”, konto P. K. O. 1-1955

CENY OGŁOSZEŃ

za 1 mm w tekście szerokości (jedno) spacji — 60 zł. Nustym drukiem 100% drożej.

Przyrzeczenie olimpijskie złożą lekkoatleci w Olsztynie 2.XI

DZIA 2 listopada nastąpi w Olsztynie uroczyste otwarcie „Starego Ośrodka Przygotowań Olimpijskich” dla lekkoatletów. W programie otwarcia ośrodka odbędzie się m. in. złożenie przyrzeczenia olimpijskiego oraz wręczenie trzech kółek olimpijskich tym którzy uzyskali określone minimum.

Zorganizowanie starego ośrodka ma na celu stworzenie warunków do możliwie idealnego przygotowania reprezentacji lekkoatletycznej w okresie przedolimpijskim.

CZY TAK JEST?

Z Grudnia otrzymujemy następujące pismo:

„Przed dwoma tygodniami rozpoczęła się Jesienna runda pucharowej A klasy.

Ubiegłej niedzieli rozegrał młody Brda hydronka mecz piłkarski z miejscowym S. G. K. Sem, ale, o dziwo, nadszedł telegram z W. G. i D. w Bydgoszczy, oświadczający powyższe zawody wskutek kontuzji dwóch graczy Brdy.

Decyzja ta zapadła oczywiście dzięki przeważającej części członków Brdy w W. G. i D.

S. G. K. S. wniosł przeciw podhornym metodom odwołania, które dobitnie odzwierciedlały stomatologiczne rodzaje, panujące w W. G. i D.

Podobny wypadek zdarzył się z Brdą w wiesiennych rozgrywkach.

Notatnik piłkarza STOLICY

W rozgrywkach o wejście do klasy B padły następujące wyniki: LOTOWICZ — ZIELONI 1:2 (1:1). Sędzią był Komorowski.

DAB — WICHER (KORYTKA) 4:2 (2:1).

WOLA — SKP 1:0 (0:1).

W tabeli prowadzi:

Grupa I: 1. Sarmata p. 5:1 st. br. 4:5; 2. Zieloni p. 3:0, st. br. 3:1; 3. Lotowicz p. 1:5, st. br. 4:6.

Grupa II: 1. Dab p. 6:0, st. br. 12:4; 2. Wicher p. 5:2, st. br. 3:4; 3. Marceja 0:4, st. br. 3:6.

KRAKÓW, 8.10. (Tel. wł.) — Mgr Pirotyński zgłosił swe ustąpienie ze stanowiska wiceprezesa KOZPN, nie mogąc pogodzić stanowiska, zajętego przez jego klub TS Wisła (sprawa nie oddania zawodników na mecz Kraków — Śląsk) z piastowanym przez niego stanowiskiem.

ZAWODY TOWARZYSKIE:

OKCIE — DRUKARZ 4:3 (4:1). Bramki: Szyjter, Kowalski II i Kmiciniński (2) dla Okcie, oraz Krzywik (2) i Janowski dla Drukars. Sędzią był Wyplowski. SPARTA — DRUKARZ 4:3 (5:1). Sędzią był Suchan. MARYMONT — BIELANY 1:0 (0:0). Doświadczenie z tych trzech imprez przeznaczono na odbudowę Warszawy.

T. Malszewski

Kartki z podróży

Dwa fińskie Komitety. — Opatentowana nazwa. — Bez rewii. — Trenerskie kłopoty piłkarzy.

IV.

FINOWIE mają dwa Komitety Olimpijskie. Jeden ten zwykły, na stały użytek pod przewodnictwem p. Lehtinena, który nie ma jednak nic wspólnego z rodziną słynnych aktywistów sportowych tego imienia, drugi — na którym koncentrują się bodega już w tej chwili jeszcze większe wysiłki. Jest nim Komitet Organizacyjny Igrzysk Olimpijskich w roku 1952 pod przewodnictwem pana Ericka von Frenkiel, przyczem akcentować należy — jak mnie pouczono w Szwecji — na ostatniej zgroźce od końca.

Obydwa Komitety koncentrują w sobie zarówno działaczy sportu międzynarodowego, jak i robotniczego, który w Fini — stanowi potężne państwo w państwie, o czym pomówimy później.

Gdy chodzi o Komitet p. Frenkiela

siedzą w nim przedstawiciele rządu, miasta, Fińskiego KOL-u, reprezentanci wszystkich związków fachowych. Z Komitetu tego stworzono osobowość prawną!

Do czego Wam to potrzebne — pytam p. Frenkiela na pokładzie statku, którym jedziemy przypadkowo wspólnie do Sztokholmu.

Ze względów materialno-moralnych.

???

— No, widzi pan, opatentowaliśmy, że tak powiem, nazwę „olimpijski”, by zapobiec nadużywaniu tego słowa. Nie będzie już w Finlandii Olimpiad filatelistów, chusteczek z marką „Olimpia”, ani nikt nie będzie reklamował papieru higienicznego pod znakiem pięciu kół olimpijskich.

Trzeba przyznać, że pomyśl nie najgorzej, gdy weźmiemy pod uwagę, jak

bardzo nadużywa się obecnie słowo „olimpijski, olimpiada” etc.

— Co stało się z waszą wsią olimpijską?

— Jest ona oddawna zamieszkała przez „profanów”, narodził się w niej może niejeden przyszły olimpijczyk. Ale to nie szkodzi. Budujemy nową, niemal w identycznym miejscu, tylko po przeciwnej stronie szosy w północno-wschodniej części Helsinek w Kōpili. Mamy obecnie w budownictwie pięciolatki, w ramy jej wchodzi też i wieś olimpijska z przeznaczaniem na 4.000 mieszkańców. Pozatym — opowiada p. Frenkiel — niemal w samym basenie portowym wystawiamy zupełnie nowy hotel na 800 osób. Kwestia hotelowa będzie zresztą o tyle ułatwiona, że właśnie teraz opuszcza Helsinki Komisja Kontrolna. Miała ona swe kwatery w kilku wielkich hotelach, które zostaną opróżnione.

— Postanowiliśmy — mówi mój informator, między jednym i drugim tykiem własnej kompozycji cocktailowej (likier kakaowy plus pięć kropel śmie tanki) — 50 procent wszystkich bilietów na Igrzyska odstąpić zagranicy.

— Czy wobec tego przewidujecie jakiś dodatkowy imprezy, które by je-

szcze bardziej zaanimowały estrazę?

— Niel Będą to igrzyska czysto sportowe. Nie będzie żadnych wkładów rewiowych, obojętne z jakiej dziedziny. Brydżysty proponowali nam już zorganizowanie równoległej „Olimpiady” w ich „aportie”. Odrzuciliśmy.

— Jesteśmy w dylemacie — powiedział p. Frenkiel — co zrobić ze stadionem. Jak Panu wiadomo, powiększaliśmy go w swoim czasie, do budowy trybuny drewnianej. Psują one wprawdzie ogólny obraz, ale jest to zło konieczne. Trybuny te obecnie odpowiednio podtemplemy i teraz wylania się problem, czy powiększyć widownię do 70.000 granicznych miejsc, czy też pozostać w granicach 58 — 63 tysięcy, ale wygodnie.

Ja osobiście jestem za wygodą i w tym kierunku idą moje dobre rady pod adresem prezesa, który zresztą również skłania się do tego rodzaju rozwiązania.

Zawody „halowe”, a więc boks, zapasy etc. odbędą się w rozszerzonej i ulepszonej hali targowej, która i w roku 1940 miała służyć temu celowi. Widownię powiększono z 7 na 11 do 12 tysięcy miejsc. Okazuje się, że gorzej jest z basenem. „Sprzymierzeni”

Niemcy zatopili złośliwie maszyny i filtry. Trzeba montować nową aparaturę.

— A jak wypadnie rozdział medali? — Stawia pan pytania, przeznaczona dla wróżby czy proroka, a ja jestem tylko zwykłym śmiertelnikiem, który do tysięcy zawodowych kłopotów naszkodał sobie jeszcze sport. Na ucho powiem Panu, że od niego chyba nigdy się już nie odłączy...

— „Niestety, — wzdycha pani Frenkiel, która zresztą sama żywo interesuje się wszystkimi tymi problemami.

— Chcemy i jest naszą ambicją, do roku 1952 odbudować wszystkie nasze zniszczone pozycje i zająć w sporcie międzynarodowym dawne stanowisko. Pracujemy cicho i starannie, a z medalami?.. Jak Bóg da!

Interesuje nas jeszcze piłka nożna, której p. Frenkiel przewodniczy od wielu, wielu lat, zajmując też silną pozycję w Międzynar. Federacji.

Z piłkarstwa fińskiego prezes nie jest zadowolony. Zgadza się z mną, że mimo wszystko jest to jeszcze prymityw. Zaradczą mają temu trenerzy. Pod uwagę bierze się Anglików i — co sądzi pan o Węgrach?

— Zdaje się, że Szwedzi źle na nich nie wyszli, a Włosi mają im w

znacznym mierze do zawdzięczenia swą przedwojenną pozycję w futbolu...

„Właśnie u nas zastanawiamy się, czy nie spróbować Węgry, już choćby z racji naszego pokrewieństwa ugrzycko-fińskiego. To jednak nie decyduje, lecz ich rzeczywista klasa i specjalne zdolności pedagogiczne, gdy chodzi o futbol.

I my możemy wskazać podobne przykłady. Działal przeciw niegdyś na terenie Krakowa Pozsony, któremu Cracovia zawdzięcza swój styl i techniczną klasę (mówimy o zamierzonych czasach) czy Molnar, z którego szkoły czerpie swą mądrość jeszcze kilku graczy bytomskiej Polonii, działali i działają Fogli...

Mówimy jeszcze na tematy FIFA. Prezes Frenkiel uważa, że mamy tam szanse na uzyskanie jakiegokolwiek mandatu, jeśli odpowiednio będzie postawiona sprawa. Mówilibyśmy zapewne jeszcze długo o pasjonujących sportowych tematach, gdyby nie — alarm! Wszystko spieszy na pokład Zorza Polarna w całej swej piękności emocjonuje nie tylko obcego wędrowca z Sarmackiej krainy, ale i przyzwyczajonych do wspaniałego tego widoku mieszkańców krajów północnych.

A potem... trzeba spać. Czekaj jeszcze pracowity dzień w Sztokholmie.